

Η επιστολή της Πανελληνίας Ενωσης Θεάτρου

Αγαπητές και Αγαπητοί Συνεργάτες,

Φίλες και Φίλοι,

Κρίναμε σκόπιμο να παρέμβουμε στην Γενική σας Συνέλευση για δύο λόγους:

Ο πρώτος, για να επαναλάβουμε, πως στηρίζουμε τον αγώνα που δίνετε για την ηθική και επαγγελματική σας αξιοπρέπεια. Ανεξαρτήτως των επιμέρους ζητημάτων- για εμάς, την ΠΕΘ, για τους Έλληνες παραγωγούς, εσείς, οι ηθοποιοί, είστε η πολύτιμη «πρώτη ύλη» της δουλειάς μας. Χωρίς εσάς η δουλειά μας δεν υπάρχει και αυτό ποτέ δεν θα το απαρνηθούμε, όσες μικροδιαφωνίες και να έχουμε κατά καιρούς – ακόμα και αν, και σήμερα, δεν συμφωνούμε όλοι σε όλα.

Γνωρίζετε, επίσης, ότι προτεραιότητά μας από την ιδρυτική ανακοίνωση της ΠΕΘ, είναι η μεταξύ μας υπογραφή συλλογικής σύμβασης και δεσμευόμαστε ότι ο διάλογος αυτός σε τίποτα δεν θα επηρεαστεί από το επίμαχο Προεδρικό διάταγμα.

Μόνο όποιος βρίσκεται μακριά από το «ελεύθερο» θέατρο δεν αντιλαμβάνεται ότι είμαστε στην ίδια βάρκα.

Ο δεύτερος λόγος αυτής της παρέμβασης στην Συνέλευσή σας είναι για να εκφράσουμε τις επιφυλάξεις μας για πιθανές μελλοντικές κινητοποιήσεις, που θα ματαιώσουν παραστάσεις.

Τα αιτήματά σας δεν απευθύνονται σε εμάς, με την ιδιότητα του εργοδότη, αλλά στην Πολιτεία.

Φαίνεται από τις εξελίξεις ότι η κυβερνητική βούληση έχει εξαντληθεί. Αντιστοίχως έχουν εξαντληθεί και οι δικές μας δυνατότητες αποτελεσματικών παρεμβάσεων. Εξάλλου διανύουμε προεκλογική περίοδο, συνθήκη που δεν μας επιτρέπει να ελπίζουμε πλέον σε άμεση ουσιαστική λύση του προβλήματος. Ήδη το ζήτημα έχει τεθεί έντονα και οι αγώνες σας είναι παρακαταθήκη για την όποια επόμενη κυβέρνηση.

Συνεπώς, πιθανές νέες απεργιακές κινητοποιήσεις μοιάζουν πλέον αναποτελεσματικές.

Γιατί ανησυχούμε; Εάν παγιωθεί στους θεατές ότι οι παραστάσεις τελούν «εν αμφιβολία», η υπόλοιπη φετινή σαιζόν θα χαθεί ολοκληρωτικά. Η ροή των θεατών τραυματίζεται όλον αυτόν τον καιρό από τις ακυρώσεις λόγω covid. Προστέθηκαν και οι ακυρώσεις λόγω των κινητοποιήσεων, και ήδη οι θεατές δεν προσέρχονται ούτε τις διαθέσιμες ημέρες. Διακινδυνεύουμε δηλαδή και τις λίγες ακόμα ημέρες που θεωρητικά θα δουλεύουμε.

Και οι απώλειες δεν θα χρεωθούν ούτε στο Υπουργείο Οικονομικών, ούτε στο Πολιτισμού ούτε στο Παιδείας ούτε στο Εσωτερικών. Ο λογαριασμός έχει ονοματεπώνυμο και είναι το δικό σας και το δικό μας.

Από την άλλη πλευρά δεν εξυπηρετείται ούτε η επικοινωνιακή ανάγκη. Το κλείσιμο των θεάτρων δεν συγκινεί ούτε πιέζει την κυβέρνηση. Αναλογιστείτε ότι ένα κλειστό θέατρο είναι λιγότερο «επικίνδυνο» στις εξουσίες από ένα ανοιχτό θέατρο. Αυτό ίσχυε και θα ισχύει πάντοτε.

Όπως ισχύει πάντοτε και το γεγονός ότι χωρίς θεατές δεν υπάρχει θέατρο. Και πόσο δίκαιο είναι να πληρώσει η ελεύθερη θεατρική αγορά τις κυβερνητικές αστοχίες και ευθύνες;

Σταθμίστε λοιπόν ακόμα κι αυτό: οι θεατές μας, ο «κόσμος», έδειξε το προηγούμενο διάστημα, ότι βρίσκει στο θέατρο παρηγοριά από την πανδημία, από την ακρίβεια, από τις δυσκολίες που ζούμε όλοι. Αυτή η εμπυχωτική, η καθαρτήρια, η αδιαμεσολάβητη διαδικασία είναι η υψηλή αποστολή του Θεάτρου προς τον Άνθρωπο και την κοινωνία. Ίσως εδώ να βρίσκεται η απάντηση σε όλα τα διλήμματα.

Αγωνιστείτε, λοιπόν, «με λογισμό και μ' όνειρο».